

Els guanyadors dels narcisos AAPV 2002

Este mes aprofitem els recents premis de l'AAPV per a realitzar la nostra entrevista als dos mereixedors guanyadors: German Montaner i Enric Garcia.

AAPV: Com van ser els teus començaments?

German Motaner: Jo era xicotet quan vaig entrar en el món del teatre, mon pare i anteriorment el meu iaio eren actors, així que a això dels 8 anys ja realitzava xicotetes coses de forma eventual en la Falla de Burriana com quasi tots en aquell temps. El primer que vaig fer primer crec que va ser Juvenalia, després al Micalet, a la Casa dels Obrers cultivaven molt l'afició. Calcule que d'esta manera *amateur* vaig haver de realitzar unes trescentes o més peces. En 1957 més o menys ja vaig entrar de forma professional amb el meritotatge, per descomptat, entraves de xic per a tot i anaves escalant a poc a poc.

Enric Garcia: Vaig començar en el Conservatori de Declamació als desset anys. La primera vegada que vaig eixir a un escenari va ser amb una companyia de fora que col·laborava amb el Conservatori va ser *Lope de Vega*, dirigida per Tamayo en 1959. Per motius personals vaig deixar l'escola i vaig realitzar cinema independent i lectures de teatre. Finalment vaig acabar l'escola coincidint amb el naixement del PTV en 1971. En la primera època amb el PTV feiem teatre infantil i a partir del reeixit muntatge de *Las mariposas*, de Jaume Carvallo, ens vam professionalitzar. En 1978 deixo el PTV per a participar en muntatges de tota classe en grups de teatre de València, com: *Carnestoltes*, 49, Centre Dramàtic, Teatre Estable del PV i dos anys en el Globus de Sevilla.

AAPV: Quin ha sigut el moment més àlgid de la teua carrera?

GM: Esta professió és molt fluctuant, així que ha hagut de tot, però tinc records de papers importants i bonics per a mi, com, *La carnisa*, de Laura Olmo, *La casa de los siete balcones*, d'Alejandro Casona, *El hombre que mató a nadie*, de Benedetti, obres que vaig realitzar amb molt de gust.

EG: En 1974 el principi del professionalització amb el PTV.

AAPV: Quin mitjà t'agrada més TV, cine o teatre i quines diferències trobes com a actor i on et trobes més còmode?

GM: Si cal interpretar sempre estic a gust, però sí que hi ha diferències en el cine, ja que cal ser molt sincer i natural. I és artificial fins a cert punt, en el teatre tu saps el paper i sempre és distint encara que dins d'uns barems, eixa és

la màgia del teatre. Es nota quan la cosa marxa bé s'estableix una comunió entre el públic i l'actor això és símptoma que l'obra funciona. La TV m'encanta també perquè és immediata, és distinta al cine, no s'assaja i per descomptat no té el mateix acabat.

EG: El teatre és on més he treballat i en 1960 vaig realitzar cine independent amb Eduardo Zamanillo. Jo sempre procure fer les coses amb il·lusió i per descomptat el meu treball sempre m'ha apassionat.

AAPV: Quin paper t'ha marcat més i qual t'agradaria fer i encara no t'han donat?

GM: Tots els papers m'han marcat alguna cosa, tinc records que m'han influït de forma molt íntima. No tinc cap paper que haja volgut fer i no haja pogut. M'agrada la varietat, tocar tots els

registres tragicòmics, sentimentals i còmics.

EG: Quan anava a escola sempre em va agradar Ricardo III, va ser un consol per a mi fer el vestuari per a Carme Belloch en el seu muntatge *La mujer silenciosa*. En general m'agrada molt la comèdia per això vaig disfrutar molt fent "Per davant i per darrere".

AAPV: Com veus el panorama actoral actual i què li diries a la gent que està començant?

GM: Que perseveren, que tinguen tenacitat perquè sinó no hi ha possibilitat i que lluiten. Des de xicotet sempre he escoltat que el teatre estava mort, no crec en açò, el teatre com les altres arts són de minories i es veuen molt menys però sempre estan.

EG: El panorama el veig bé i mal, bé pels companys la gent treballa amb il·lusió aportant coses noves. Però mal per part dels polítics ja que ignoren la cultura. La qualitat del teatre és molt alta, les noves generacions vénen molt ben preparades, canten, ballen, però on realment aprens la professió és en escena, d'aquí que és necessària una bona política cultural.

AAPV: Et sents reconegut i respectat per la teua ciutat i els teus companys?

GM: Sempre he dit que ningú és profeta en la seua terra, em sent reconegut fora. Aci em sent reconegut pels companys que vull i em volen, però per descomptat fora dels actors no em sent reconegut per a res.

EG: Quan faig el treball el faig per passió, gaudisc el moment. Fer una cosa sense passió em costaria molt. El teatre és una professió de passions.

AAPV: Enguany l'AAPV t'ha guardonat amb un Narcís, què t'ha semblat?

GM: Ha sigut molt emotiu i entranyable. Et toca el cor i et sents molt satisfet.

EG: No m'ho esperava perquè sempre

penses que tots s'ho mereixen. Però en el moment em vaig quedar bloquejat, va ser una emoció molt forta.

AAPV: Conta'ns el teu pas per la Companyia Micalet?

GM: Estic molt satisfet amb el treball realitzat en *La ruleta russa*, pels companys i l'adaptació de Txékhov (d'Enric Benavent), i l'escenografia han sigut grans encerts i per descomptat la direcció a càrrec de Joan Peris ha estat molt bé.

EG: Amb el Micalet he complert el somni de poder estar en un teatre estable. Porte tres anys seguits treballant, abans anava i venia, participant en tots els muntatges amb la composició del vestuari *"Ayl Carmela"*, *"El burgués gentilhome"*, *"La ruleta russa"*, *"L'hostalera"*, etc.

AAPV: Finalment, conta'ns una anècdota.

GM: Doncs mira, li va passar a la meua dona representant la *"La malquerida"*, de Jacinto Benavente. En una escena on eixien la Raimunda i l'Acacia, mare i filla, l'escena era molt dramàtica i en mig de l'escena l'apuntador va dir: *Mor prompte que perdrem el tren!*

EG: En l'època de la censura els textos ens els censuraven però nosaltres els deixàvem igual. El censor passava pels teatres i teniem una persona que ens avisava si entrava. Teníem una paraula de contrasenya per a tallar o per a seguir però hi havia vegades que ens embolicàvem i era molt divertit.

formació

Més cursos

La Secretaria de Formació ja està treballant per a establir un calendari de cursos per a la temporada que ve. Estem intentant buscar un curs per a la tardor ja que el que volíem fer de Tècnica M. Tèkhov és molt car hi no tenim cap ajuda econòmica per poder realitzar-ho.

Per altra banda, han finalitzat el Curs de València amb Goncal Palop i el de Veu que ha impartit Mª José Peris. Sobre tot aquest últim ha estat un privilegi per a tots nosaltres comptar amb les ensenyances d'esta gran professional valenciana. Tots els alumnes, sense excepció, han comentat que han estat molt còmodes, que han après i, sobretot, l'emoció que els produïa veure com altres companys feien coses sorprenents amb la seua veu. Experiència que compartien amb emotiva alegria en una experiència personal.

Sorpresa! L'equip rector de l'Escola Superior d'Art Dramàtic ha canviat. Heus ací la seua nova composició:

Director: Leopoldo García Aranda
Secretari: Alejandro A. Jornet
Cap d'Estudis: Mª José Lloret

El primer que va fer Leo com a nou director va ser vindre a esta santa casa a oferir-nos les aules, a proposar-nos col·laboració, a contar-nos els seus projectes per a revitalitzar l'Escola i dotar-la d'existència social.

↑ Francesc, el pianista

Novetats en l'ESAD

Vam quedar que ell escriuria una nota per al nostre butlletí, però no ha tingut temps. No és estrany, l'equip acaba de començar, i els problemes financers, estructurals i de tota classe, com sabem, són molts. Ens encarrega que vos saludem en el seu nom, i ens demana idees, (un altre que demana idees. No ens podem queixar, un altre camp obert per a la nostra imaginació).

Desitgem que tinguen molta i bona sort. La possibilitat de fer coses junts, és realment magnífica, tant de bo siga.